UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs A Saxo Ferrato In primam Codicis Partem

Bartolus

Lugduni, 1567

Posthumis hæredibus instituendis, vel exheredandis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96119

Visual Library

tiqui, ꝯtrium tamen tenet hic Imo.ſed magis placet prima opin.
r ¶ De fratre. Adde an hec aut.locū habeat,ſi frater per querelã inofficioſi reſcindat teſtm̃ fratris turpi perſona inſtituta vt tunc legata conſeruentur. Ang.in aut.vt cum de app.cog.§.ſi.conclu dit ꝙ non,qꝛ tex.in corpore non loquit̃ niſi de preteritione,vel ex heredatione aſcendentium,vel deſcẽdentiū,ergo in tranſuerſali bus remanent incorrecta iura antiqua volentia ꝙ reſciſſo teſta mẽto quo ad hr̃des inſtitutos legata non preſtent.l.Papinian⁹. §.ſi ex cã.de inof.teſt.ꝛ l.filio preterito.ꝛ ex idẽtitate rõnis vel ma ioritate,in correctoriis nõ fit extenſio ad alium caſum,iuxta no. in aut.quas actiones.ſ.de ſacr.ſan.ecc. Idem tenet do.Franc.de Ramp.ꝛ Imo.in d.l.filio.Et cũ his tranſit Alexã.Bal.vero in l. fratres.ſ.de inoff.teſt.tꝫ contra.ꝛ Sali.hic vide per eos quibus adde Pau.de Ca.conſi.lxj.vbi refert vnum dictũ Gul.de Cu.in quo non fit mentio.ꝛ poſt vide omnino Ang.conſi.cxxj.
s ¶ De inſtitutis ex re certa.do.Alex.dicit qđ communis opi.eſt illa quam tenet Bar.
t POMA. ¶ Queris de ſubſtitutione.An p iſtam aut.conſeruet ſubſtitutio pupillaris,vide Ro.conſi.cvj.alias lvj.ꝛ Alex.xlvij.j. vol.Rom.conſi.xviij.adde etiaꝫ Bar.in l.j.in prin.ꝛ Alex.ꝛ Iaſ. ff.de vulg.ꝛ pup.quid aũt de ſubſtitutione exemplari,vide Ang. conſi.xcix.
v P.PAV.P. ¶ In pupillari. Quid autem de pupillari tacita, que continetur in expreſſa vulgari,an conſeruetur in expreſſa aut.vi de Fulg.in quadam diſpoſitione.in iiij.dubio.
x P.PAV.P. ¶ Conſeruantur. Sequitur Ant.de bu.conſi.xviij.an te medium.
y P.PAV.P. ¶ Fideicommiſſaria. An autẽ debeatur fideicommiſ ſum,antequã eueniat dies vel conditio,vide Bar.in l.peculiũ.§. ff.de le.ij.Pau.conſi.xix. Item qđ conſeruentur fideicõmiſſa per hanc aut.vide do.Ant.conſi.xv.ad fi.qui ſequitur Bar.hic. Itẽ de fideicõmiſſo vniuerſali vide Ang.conſi.xciij.inci.Pe.de vbe. ad fi.vbi etiã alia in materia. Item de fideicõmiſſo vniuerſali,vi de Io.de Ana.conſi.ccxviij.ꝛ Bolog.poſtea in addi.vide Deciũ in conſi.lxxxv.
z ¶ Fideicõmiſſum. Adde an fideicommiſſum vniuerſale conſerue tur per iſtam aut.ideo ꝙ filij ſuccedẽtes ab inteſtato rupto teſta mento,teneantur fideicõmiſſum reſtituere. Communis opi.eſt ꝙ ſic,vt per gl.ꝛ doc.in l.ſi ita tamen.§.quoties.ff.ad Tre.ꝛ gl.iũcto tex.in l.eam quã.j.de fideic.cõſuluit Pe.de anc.cõſ.cxliij.inci.pre fatis nominibus. Uide tñ Ang.cõſi.j.allegato.clxxxij.ꝛ ꝙ fidei commiſſum vniuerſale conſeruetur,tenuit Bal.cõſ.cix.iiij.vo.vbi dicit qđ pro hoc eſt tex.ſing.no.ꝛ Ia.de are.in l.gñaliter.de fidei commiſ.li.§.ex teſtamento.tenuit etiam Ro.conſi.ſ.proxi.alleg. clxxxj.
aa P.PAV.P. ¶ Talis conditio. Uide do.Ant.conſi.ccv.dicit iſtud eſſe dubium.
bb ¶ Cauſa conditionis implende. Sal.dicit ꝙ debet dari preteri to,a quo legatarius debet legatũ recipere. Pro hoc dicit eſſe tex. apertum in l.is qui in poteſtate.§.j.de lega.preſtan.ꝛ idem tenet Imo.in d.l.filio preterito.per d.l.is qui,quam dicit ſingularem.
cc P.PAV.P. ¶ Condictione. Magnam vtilitatem reſultantem ex hac inueſtigatione,vide per Angel.conſil.lxxxj.incip.Bert.ha bens,ꝛc.
dd POMA. ¶ Hoc puto. Etiam tenet Pe.de anc.in conſi.cciij.in dubio.vbi ponit pulchre in materia huius authen.
ee ¶ Puto veriſſimum. Adde ꝙ Alex.dicit etjam communẽ cõclu ſionem per tex.in d.§.ſiue igitur.cũ ſeq.in ver.tanquã non reſciſ ſum,ꝛ per alias rationes,de quibus hic per Bal.ꝛ Ang.conſil. clxxiij.ver.ſecundo reſtat igitur.
ff P.PAV.P. ¶ Clauſula. Uide omnino que habes ad Bar.ff.de iu re codicillorum.
gg P.PAV.P. ¶ Omnes doc. Sequitur Comen.cõſi.cxxvj.inci.viſa copia.poſt prin.limita tamen niſi ille,qui eſſet inſtitutus, elegiſſet viam teſtamenti adeundo,qꝛ priuatur via fideicommiſſi.l.fi.C.co dic.vide ibi. Eſt tñ communis ſententia contra Bar. In alio caſu vide Ale.ꝛ Mod.hic Alex.in conſi.cxxiij.inc.diſcuſſis heſitatio nibus. Uide Ang.conſi.cxij.inci.iſta q.preſens hꝫ duo pũcta.ꝛ in primo caſu contra gl.hic vide etiã que habes ad Bar.in l.j.in v. q.ff.de inre codic.
* CLAVD. DE SEISS. ¶ L.cũ ſtipulamur. Uide Alex.plene conſ.cxliij.vol.ij.in j.dub.vbi refert communẽ opinionem eſſe con tra Bart.
hh POMA. ¶ Si non vꝫ ꝛc. Quid ſi ignoranter preterit pater,an habeat locũ clauſula codicillaris? Bar.tꝫ qđ non. Et pro iſta op po.Bar.hic Alex.lꝫ dicat hic communẽ eſſe in ꝯtrium,tamen pro Bar.conſuluit Are.conſi.ſuo vlt.per l.cum acutiſſimi.de fideic. ꝛ l.cũ anus.ff.de cond.ꝛ demõ.Barb.in conſi.lx.in ij.parte.Ang. in l.ſi.ff.de iure codi.dicit qđ pro Bar.conſuluit collegiũ Peru. Pau.in d.l.j.ꝛ ij.ſupra eodem,ꝛ quoddam conſi.alleg.per Alex,

De poſthumis heredibus inſtituendis, vel exhæ redandis. Rubrica. XXIX.

LEX I.

SI poſt teſtamẽtum. Natiuitate poſthumi preteriti.teſtamentum rumpitur.ꝛ ex eo nihil debetur.h.d. Opp.de aut.ex cauſa.ſ.ti.j.vbi rupto teſtamento ex cauſa preteritionis debentur le gata. So. Quidam dicunt quod hec corrigitur per illam. Alij di cunt quod hic loquitur in preteritione poſthumi, ibi in preteri
a tione ia[m] nati,ᵃ quod eſt valde forte dubium,quod an ſit verum, dixi ibidem in aut.ex cauſa.

ADDITIO.

a ¶ Iam.nati. Adde Bal.conſi.ccxxiij.j.vol.ꝛ Paul.de Caſt.cõſ. cci. Sꝫ de clauſula appoſita in teſtamẽto poſthumi preteriti vide Bar.conſi.cciij.inc.factũ tale eſt,cecus.ꝛ conſi.ccx.in Dei nomi ne.omnes ꝙ alias cõſului,ꝛ auditores meos docui,ꝛ cõſ.ccxxx. inc.Lap.Pau.de Ca.conſi.lxviij.cum duobus ſequentibus,per Bal.cõſi.xx.ꝛ ccccxl.j.vol.p Ro.cõſi.cxxij.vbi refert Bar.in cõ incip.viſo teſtamento domine Lucie,per Barb.cõſi.lxj.ij.vol. Ang.conſi.x.ꝛ conſi. cvij.pleniſſime.

LEX. II.

1 Filius preteritus,tacendo videtur approbare teſtamentum.
2 Poſthumus preteritus,ꝛ quando iam natus,rumpat teſtamen tum

VXoris. Abortiuus partus teſtamẽtũ non rum pit,ſecus ſi naſcitur viuus,licet ſtatiꝫ de ceſſerit.h.d. Iſtud quod hic dicitur,in prin.de aborti uo,qualiter intelligatur,videbitis in l.pri.ad iſtud au
a tem,quod dicitur,ſi natus illico decedat,ᵃ teſtamentuꝫ rumpitur nec confirmatur. ¶ Opp.ꝛ videtur quod teſtamentum confirme tur,vt l.poſthumus,in prin.ff.de iniu.teſt.Sol.hec eſt veritas,qđ ibi poſthumus fuit natus,ꝛ deceſſit viuo teſtatore,vnde teſtamẽ tum confirmatur ex equitate pretoria,ꝛ ex eo poterit peti bono rum poſſeſſio ſecundum tabu.hic vero eſt natus,ꝛ deceſſit poſt morteꝫ teſtatoris. Unde non cõfirmatur,neque de iure ciuili,ne que de iure pretorio. Ita debetis hoc intelligere. Unde ſolutio, que ſunt hic in gl.ſunt vere ſimul iuncte,vt vidiſtis.ꝛ vide gl. Et ſic eſt vn⁹ de caſibus,q ponuntur in lege cõtraria in quibus eſt neceſſaria bon.poſſ.ſecundum tab.ꝛ⁊t habuiſtis no.per glo.in l. ſ.vñ legi.ꝛ habuiſtis duos caſus.aut decedit viuo teſtatore,ꝛ con firmatur teſtamentũ,aut poſt mortẽ,ꝛ tunc ſecus.ad vtrum iſtorum opp.ꝙ ſi decedit viuo teſtatore,non cõfirmatur teſta tum,vt ff.eo.l.ſi filius q in poteſtate. Sol. Dicit qdã illud idem precesſit primũ teſtamentũ validum de iure ciuili. quod nocet. Dic ergo ꝙ precedens diſtinctio eſt vera in poſthumo ꝑ rito:ſecus in filio iam nato preterito,qui ſi decedat et viuo teſta tore,teſtamentũ nõ cõfirmatur,vt Inſti.de exhe.li.in prin. differentiã inter iam natũ ꝛ poſthumũ tꝫ glo.in ver.heredita que.in d.l.poſthumus.de iniuſ.teſt.ꝛ in l.ſi hereditas.§.qui in gl.iij.de teſt.tute.ꝛ in l.fi.§.pe.ff.de dona.ꝛ in l.omnia.ff. circa.fi.ti.licet cõtrariũ videatur tenere gl.ꝛ non bene,in l. reg.Cato,niſi etiaꝫ intelligas,ſecundũ quod ſtatim dicam. iſtaꝫ diſtinctionẽ videtur tex.in d.l.poſthumus.ver.idẽ,ꝛc. net idem in iam nato,ꝙ in naſcituro. Sol.dicunt quidam quod le §.idẽ,ꝛc.loquitur in caſu l.filio.eo.ti. Et hoc videtur ibi
b gl. Ultramontaniᵇ dicunt,ꝛ melius quod eſt notandum,ſi filius natus preteritus decedit viuo teſtatore, aut in teſtamento tũc erãt ſcripti venientes ab inteſtato,ꝛ tũc teſtamentũ confirmetur vt ex eo poſſit peti b[on]i tab.de iure pretorio. Ita loquitur dictus ver.idẽ,ꝛc. Et ibi tex.hoc exprimit.ſi bene aduertatur,aut erant inſtituti extranei,ꝛ tunc ſecus. Ita loquitur Inſt.de exhere. prin.ad aliud mẽbrũ,ꝛ quando filius decedit poſt mortẽ teſtato ris,ꝛ ſic ad caſuꝫ.hui⁹ l.op.de l.filio preterito.ff.de iniuſ.teſt. Ibi loquitur in iaꝫ nato,hic in poſthumo preterito. Item hoc nihil eſt dicere,qꝛ facilius cõfirmatur,quãdo preteritur poſt humus,ꝙ quando preteritur iam natus,vt dixi ſ. Unde hic de rigore,ibi de eqtate. Innuit ergo quod hec lex c per illam,cum equitas ſcripta preferatur rigori,vt l.j.ſ. quod non eſt verum. Dico ergo,ꝛ ita tenent doc.noſtri tani,ꝛ hec eſt veritas,quod ibi loquitur in filio preterito, xit tanto tempore,ꝙ habuit poteſtatem approbandi,vel bandi teſtamentum,vnde non improbando approbare vide vt ibi.hic loquitur in eo,qui ſtatiꝫ deceſſit,vt expreſſe dicitur de in eo nõ põt cadere approbatio,iſta eſt veritas. Suppon

1 ſolutio † quod filius preteritus tacendo approbat teſtamētum.
Doct. ultramon. tenēt cōtra per l.j.in fi.ff.ſi quis omiſ. cauſ. teſt.
⁊ in hoc reſidet do. Cyn. Jac. non examinabat. Ego teneo opi. gl.
noſtre, ⁊ dico quod tacendo teſtamentum approbet, ⁊ dico quod
cum teſtamētum illud confirmetur de equitate pretoria, vt d.l. fi-
lio. quod ſi filius tacet per annum, ⁊ ſic tanto tempore, quo exclu-
deret a bono poſſ. que competit de iure pretorio, videt approba-
re teſtamētum. Idē eſt in l.ſi impubes. §.ſi. ff. de Carb. vbi eſt tex.
Rotundus, cum gloſ. nec poteſt aliter intelligi, vt ibi dixi vobis.
2 ¶ Ex his ergo debes diſtinguere † pēcipſum. Aut pteritus de-
cedit viuo teſtatore, aut mortuo. Si eo viuo, aut fuit poſthumus
preteritus, aut iam natus ⁊ ſi iam natus, aut erant inſtituti ve-
nientes ab inteſtato, aut alij. Scdo caſu, qñ decedit teſtatore mor-
tuo, aut decedit ſtatim, ita quod non habuit tempus ad reprobā-
dum, vel ad probādum teſtamentum, aut ex interuallo. Si ex in-
teruallo, aut expreſſe approbauit, aut tacuit, ⁊ ſi tacuit, aut poſt
annum aut poſt minus tempus, vt ex predictis patet. Tene mēti
hanc materiam quia eſt difficilis, ⁊ quotidiana.

ADDITIONES.

a P. PAV. P. ¶ Illico decedat. quis dicatur illico decedere, vi-
de Bal. in c.j.§.j. in tit. Epiſcopum vel Abbatem. Et an illico de-
cedens habeatur in conſideratione ab excluſione alterius, vel vt
dicatur impleta conditio, vide quod dicit Barb. in c.j. de teſta.
b ¶ Ultramōtani. Adde de materia iſta plene p Alex. in l. poſth.
§. de contrata. Sed quid ſi pater fecit donationē omnium bono-
rum, vel maioris partis, quia non habebat liberos, poſtea ſuſce-
pit filios, qui mortui ſunt viuo ipſo donatore, an donatio recon-
ualeſcat, que fuerat reuocata, per l.ſi vnquā. C. de reuoc. do. Bart.
dicit quod non, quia non reperitur iure cautum niſi in teſtamen-
to, quod eſt magis fauorabile quam contractus. l. in teſtamētis.
de re. iu. Et ſic debemꝰ ſtare regule, quod ab initio. de reg. iu. Bal.
vero in l.j. C. de inoffi. do. dicit, ꝙ ſi ſciuit eum mortuum, ⁊ potuit
aliter diſponere, ⁊ non diſpoſuit, recōualeſcat, quaſi videatur vo-
luiſſe decedere cū eadē donatione. Si aūt ſciuit, ſʒ interim effectꝰ
eſt furioſus, ⁊ non potuit diſponere de iure, aut non habuit tem-
pus, ⁊ ſic non potuit diſponere de facto, ⁊ tūc procedit opi. Bar.
⁊ cum iſta opi. tranſit Pau. de Caſt. hic. Tu dic, quod Bal. conſ.
cccclxj. lib. ij. tenet ſimpliciter quod ſi poſthumꝰ decedat viuo te-
ſtatore, quod donatio irrita non reconualeſcat, ⁊ ad materiā hu-
ius legis vide Bal. conſ. cix. iiij. volu. ⁊ melius conſi. ccccvij. lib. ij.

LEX III.

a Quod certatum. Si poſthumus na-
ſcitur viuꝰ, licet po-
ſtea ſtatim decedat, rumpit teſtamentum, ſecus ſi na-
ſcitur mortuus. h. d. ¶ Not. text. ibi, pfecte natus, ⁊c.
Item qr dicit, totus, ⁊c. quia nil aliud addit hec lex precedenti.
1 Et Canoniſte hoc † ponunt in tit. de baptiſ. ⁊ dicunt quod ſuffi-
cit quod aliquod membrum baptizetur, vt ſ. Chriſtianus.

ADDITIO.

a ¶ Quod certatū. Adde quod Paul. de Caſt. dicit, quod lʒ poſt-
humus naſcatur viuus, tamen certum ſit, ipſum nō poſſe viuere,
puta quia natus ſexto menſe, nec tetigit de ſeptimo. quod ſi po-
ſtea moriatur, quod non rūpit, per l. ſeptimo mēſe. Nā paria ſunt
naſci viuū ⁊ viuere non poſſe. Et cum q. de facto fuiſſet in ciuita-
te dicit quod contrariū allegatū fuit d. Ang. hic, quod immo rū-
peretur, ⁊ dicit ſe non inueniſſe. Uerum eſt, quod Angel. hic non
dicit, ſʒ in l. pen. de impu. ⁊ alijs ſubſti. Idem voluit Bal. de na-
to in octauo menſe, qui ſimiliter viuere non poteſt, vt rumpat te-
ſtamētū, qr ſufficit quod viuat momēto. eius cōſ. cxiij. incip. ad in-
telligendum. iij. vol. ⁊ idem voluit ipſe Bal. conſ. ccccvij. vol. ij.

LEX IIII.

Uidam. Duas lect. habet. Breuiter dt In-
ſtitutio facta de poſthumo in vnum
caſum, porrigitur ad alium, ad quem teſtator veriſi-
a militer prouidiſſet, ſi de eo cogitaſſet.[a] hoc dicit, ſecū-
dum vnam lect. vel aliter. Uerba ambigua interpretantur, vt te-
ſtamētum non rumpatur. h. d. ¶ Opp. de l. commodiſſime. de li-
ber. ⁊ poſth. Sol. prima eſt, quod hic teſtator voluit eos eſſe he-
redes, ſiue naſcerētur in vita, ſiue poſt mortē, ibi voluit eos eſſe he-
redes in vnum caſum tm̄ iſta Solu. Placet, ⁊ hec coniectura ſu-
mitur ex eo, quod dixi vobis ponēdo caſum, ſi teſtator infirmus
* putās ſe non poſſe euadere, protulit iſta verba. * Alij dicūt quod
b illa corrigitur per iſtam Alij dicunt econtra[b], vt hic in gl.

ADDITIONES.

a ¶ Cogitaſſet. Adde quod Pet. de Ancha. conſi. ccxx. dicit hunc
text. facere ad deciſionem q. in qua conſuluit, quod ſi teſtator le-
gauerit vxori centum, ſi nubat intra certum tempus, puta hinc
ad paſcha, ⁊ teſtator tantū ſuperuiuat quod mulier nubere non
potuit, quod debet habere legatum, quia ſi interrogatus fuiſſet
teſtator de hoc caſu ſimiliter reſpondiſſet.
* CLAVD. DE SEISS. Iſta verba. Facit optime l. mulier. in fin.
princi. ff. ad Treb.
b ¶ Econtra. Adde quod Sali. querit, vt refert do. Alexā. quod ſi
teſtator inſtituit vētrē vxoris ſue, ſi maſculum pariat, ⁊ addat, ſi
in pupillari etate deceſſerit, ſubſtituit Caiū. ſi vero pareret filiā,
⁊ certū quid reliquit, mortuo teſtatore vxor pregnans moriatur
⁊ exſecto vētre puer maſculus extrahatur, qui poſt aliquos men-
ſes moritur an ſubſtitutus admittet. Breuiter decidit quod ſic,
ſecutꝰ Bal. in quodā cōſ. ſʒ nullus alle. vbi ſit. Ego inueni Bald.
conſ. cvij. iiij. vol. incip. In Chriſti nomine, verba teſtamenti. vbi
dicit hec formalia verba, falſum eſt dicere quod illa peperit, que
añ partū deceſſit, vt ff. de verbo. ſignifi. l. anniculus. §. falſum. In
contrariū eſt veritas, ꝙ peperiſſe dr que in puerperio deceſſit, vt
ff. de ſta. ho. l. Arethuſa. cū ſeq. Sup hoc caſu dubitant aduocati
Lucane ciuitatis. Ego alias cōſului, quod dicta ſubſtitutio ven-
dicat ſibi locū, ⁊ conſiliū meū eſt ipſa veritas nō obſtātibus qui-
buſcunque opin. cōtrarijs, qr friuole ſunt. Et conſiderandū eſt,
quod qñ teſtator dixit, inſtituo vētrē, ille qui eſt in vētre inſtitu-
tus eſt, ſiue naſcatur viua matre, ſiue ex vtero excidatur. Nā cum
teſtator dicit vētrē. perfecta eſt oratio, ⁊ quicquid adiungit que-
dam demonſtratio eſt que non habet vitiare, licet per alium mo-
dum demonſtratum rei demonſtrate veram notitiam habeamus.
Iſte eſt caſus ff. de libe. ⁊ poſthu. l. Titius. §. Lucius. Scdo hoc
probatur, quia interdum fit mentio de partu reſpectu viri gene-
rantis, interdum reſpectu mulieris concipientis. Primo caſu ve-
riſſimū eſt dicere, ꝙ ex ſemine patris partus pductus eſt, vñ ſiue
vxor decedat in puerperio, ſiue poſt, partus ille eo mō deſcendit a
pr̄e, tā naturaliter quā quo ad affectionē paternā, vt ff. de inoffic.
teſt. l. poſthumus. ⁊ l. quod dicitur. eo. tit. Si vero referat ad ma-
trem. tunc aut ipſa mater profert ſermonem, aut quidam tertius
de ipſo primo caſu dicit peperiſſe. licet exſecto vētre puer viderit
ſolē. vt C. de inoffic. teſta. l. iii. Et eſt ratio naturalis, quia eadē eſt
affectio ſecundum naturam ⁊ idem teſtandi cōſilium ⁊ neceſſitas,
vt teſtamentum non rumpatur. vt hac l. Tertia ratio eſt, cū tra-
ctatur de commodo poſthumi, ⁊ in eius fauorem habetur p iam
nato etiam dum eſt in vtero quo ad cōſequendū inſtitutionis ef-
fectū maxime propter fauorem teſtamēti, vt no. ff. de lib. ⁊ poſth.
l. ſi a primo herede. l. Gallus. §. inſtituens. ⁊ ſic iuris benignitate,
primo ille fingitur natus, quam mater deceſſerit. Hoc tʒ expreſſe
Odof. in d. l. anniculus. §. falſuʒ. ſup verbo extractus. dicit Odof.
id eſt, ſectus, ⁊ extractus de vētre, ⁊ filius pro iam nato habet, vt
ff. de inof. teſt. l. poſthumꝰ. Odof. in lec. ſua. quā ego habeo ⁊ ſi ex-
pedit mittā. tū mihi allegant auth. doc. debet credi. ⁊ cum ſimus
in filio, qui habetur pro iam nato, manifeſte concluditur ex hoc
eum inſtitutū eſſe ⁊ connexe ſequitur ꝙ inſtitutio valeat. Nō ob.
§. falſum. in text. qr ille §. debet intelligi in extraneo, non in filio.
Uerbi gratia, q teſtator relinqueret matri, vel amico ſuo, ſub ea-
dē conditione, ſed qñ inſtituit filium, non habet locū ille §. preter
ea. ibi teſtator non diſpoſuit circa vteruʒ, hic ſic, hec eiuſdē bal.
verba formalia, ⁊ notanda maxime in fin.

De iure deliberandi, & de adeunda, vel acquirenda hæreditate. Rubrica. XXX.

¶ Dictum eſt ſ. de teſtamentis, ⁊ de inſtitutionibus, ⁊ ſubſtitu-
tionibus, verū qr ex his acquiritur hereditas, ⁊ in acquiſitione
hereditatis precedit deliberatio. Ideo primo premittit in rubri.
de iure delibe. poſt deliberationē ſequit aditio, vel acquiſitio he-
reditatis, ideo annectit in rubrica de adeunda, ⁊ acquirēda here-
ditate. Qñqʒ ſequitur repudiatio hereditatis, ideo in ſequēti ti-
tulo ponit de repudianda hereditate. ¶ Querit gl. quare hic dr,
de adeunda, ⁊ acquirenda hereditate? Reſpondet gl. ꝙ hoc ver-
bum acquirere, eſt magis generale, qr ptinet ad ſuos, ⁊ ad extra-
neos.

LEX I.

Ia patre. Qui non pōt eſſe heres, niſi
de iure pretorio, per actuʒ ex-
traiudiciarium non videt hereditatem agnoſcere.
hoc dicit. Oppo. de l. Iulianus. §. vult. ff. de acqui.
heredi. Hic loquitur de fi la emancipata, ibi de fi-
lio in poteſtate. Ratio huius eſt euidens. nā eman-
cipata iſto tempore non vocabat, niſi de iure pretorio, ⁊ ideo per
actum extraiudiciarium non inducebatur agnitio, ſʒ filius in po-
teſtate venit de iure ciuili, ⁊ ideo nuda voluntate heres efficit, vt
ſ. eo. l. potuit. ⁊ l. ſi auia. Unde hodie cum per iura Authenticorū